S?owo ?ycia – kwiecie? 2022

do druku (pdf)

dzieci (gen4)

Te i inne wersje S?ów ?ycia (m.in. wersja MP3, PP i dla m?odzie?y) znajduj? si? na stronie: slowozycia.net

---

„Id?cie na ca?y ?wiat i g?o?cie Ewangeli? wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16, 15).

W Ewangelii wed?ug ?w. Marka znajdujemy ostatnie s?owa zmartwychwsta?ego Jezusa wypowiedziane podczas Jego objawienia si? aposto?om. Zgromadzili si? przy stole – jak cz?sto widzieli?my ich wspólnie z Jezusem jeszcze przed Jego m?k? i ?mierci? – ale tym razem ta ma?a wspólnota wygl?da na przegran?: pozosta?o tylko jedenastu, zamiast dwunastu, których Jezus pragn?? mie? przy sobie, a w godzinie krzy?owej ?mierci jeden z obecnych si? Go zapar? a inni uciekli. Podczas tego ostatniego, decyduj?cego spotkania Zmartwychwsta?y wypomina im zamkni?cie serc na s?owa tych, którzy dawali ?wiadectwo o Jego zmartwychwstaniu (Mk 16, 9-13), ale jednocze?nie potwierdza swój wybór: mimo ich s?abo?ci ponownie powierza im g?oszenie – zarówno swoim ?yciem jak i s?owami – Ewangelii, Dobrej Nowiny, któr? jest On sam. Po tej uroczystej przemowie Zmartwychwsta?y powraca do Ojca, cho? jednocze?nie „pozostaje” z uczniami, potwierdzaj?c ich s?owa cudownymi znakami.

„Id?cie na ca?y ?wiat i g?o?cie Ewangeli? wszelkiemu stworzeniu”.

Wspólnota pos?ana przez Jezusa, aby kontynuowa? Jego misj?, nie jest wi?c grup? ludzi doskona?ych, ale s? to ludzie powo?ani przede wszystkim do tego, aby „by?” z Nim (Mk 3, 14-15), aby do?wiadcza? Jego obecno?ci oraz Jego cierpliwej i mi?osiernej mi?o?ci. Dopiero moc? tego do?wiadczenia zostaj? pos?ani, aby „g?osi? wszelkiemu stworzeniu” t? blisko?? Boga.

Powodzenie tej misji z pewno?ci? nie zale?y od ich osobistych zdolno?ci, ale od obecno?ci Zmartwychwsta?ego Pana, który powierza si? swoim uczniom i wspólnocie wierz?cych, w której Ewangelia wype?nia si? na tyle, na ile jest prze?ywana i g?oszona.[1] To co mo?emy zrobi? jako chrze?cijanie, to naszym ?yciem i s?owami, z odwag? i wielkoduszno?ci?, zapominaj?c o sobie, wo?a? o mi?o?? Boga, aby ofiarowa? wszystkim, z delikatno?ci? i szacunkiem, skarby Zmartwychwsta?ego, otwieraj?ce serca na nadziej?.

„Id?cie na ca?y ?wiat i g?o?cie Ewangeli? wszelkiemu stworzeniu”.

Chodzi o to, aby zawsze dawa? ?wiadectwo o Jezusie, a nigdy o sobie; co wi?cej, jeste?my

wezwani do „zaparcia si?” samych siebie, do „pomniejszania si?”, aby On móg? wzrasta?. Trzeba zrobi? w sobie miejsce na moc Jego Ducha, który przynagla nas do braterstwa: „(...) Powinnam i?? za g?osem Ducha ?wi?tego, który – za ka?dym razem, kiedy spotykam brata lub siostr? – sprawia, ?e jestem gotowa «stawa? si? z nimi jedno», s?u?y? im w doskona?y sposób.

On daje mi si??, by ich kocha?, gdyby ewentualnie byli moimi nieprzyjació?mi. On jest Tym, który ubogaca moje serce mi?osierdziem, abym mog?a wybacza? i rozumie? ich potrzeby. W odpowiednim czasie czyni mnie gorliw? w komunikowaniu tego, co najcenniejsze w mojej duszy... Poprzez moj? mi?o?? objawia si? i mo?e by? przekazywana mi?o?? Jezusa. (…) Dzi?ki tej mi?o?ci Bo?ej w sercu mo?na dotrze? daleko i przekaza? wielu ludziom nasze odkrycie, (…) a? ten bli?ni delikatnie zraniony mi?o?ci? Boga w nas – zechce «sta? si? jedno» z nami we wzajemnej wymianie pomocy, idea?ów, planów, uczu?. Dopiero wtedy b?dziemy mogli co? powiedzie?. A nasze s?owo, w atmosferze wzajemnej mi?o?ci, b?dzie darem”[2].

„Id?cie na ca?y ?wiat i g?o?cie Ewangeli? wszelkiemu stworzeniu”.

„Wszelkiemu stworzeniu” – jest to perspektywa, która u?wiadamia nam, ?e stanowimy element wielkiej mozaiki Stworzenia, na co dzisiaj jeste?my szczególnie wra?liwi. M?odzi cz?sto staj? na czele tej nowej drogi ludzko?ci i w duchu Ewangelii potwierdzaj? czynami to, co g?osz? s?owami.

Robert z Nowej Zelandii dzieli si? swoim do?wiadczeniem na stronie internetowej[3]:

„Dzia?ania prowadzone na naszym terytorium wspieraj? odbudow? portu Porirua w po?udniowej cz??ci regionu Wellington w Nowej Zelandii. W inicjatyw? t? zaanga?owa?y si? w?adze lokalne, maoryska wspólnota katolicka oraz miejscowe plemi?. Naszym celem jest wspieranie tego plemienia w jego d??eniu do odbudowy portu, zapewnienia czysto?ci wód, umo?liwienia zbioru skorupiaków i do rutynowych po?owów bez obawy o zanieczyszczenie. Inicjatywy te odnios?y sukces i przyczyni?y si? do powstania prawdziwego ducha wspólnoty. Problem w tym, by nie by?o to wydarzeniem przemijaj?cym, ale ?eby by?o to dzia?anie d?ugofalowe, przynosz?ce pomoc, wsparcie i prowadz?ce do trwa?ych zmian”.

Letizia Magri

[1] Por. Sobór Watyka?ski II, *Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bo?ym*, Dei Verbum, n. 8.

[2] Ch. Lubich, S?owo ?ycia, Czerwiec 2003.

[3] http://www.unitedworldproject.org/workshop.